Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2024-0476

(prof. mr. M.L. Hendrikse, voorzitter en mr. J.E.M. Sünnen, secretaris)

Datum uitspraak	6 juni 2024
Klacht van	De heer [naam 1], verder te noemen de consument, mede namens de heer [naam 2] en de heer [naam 3], alle drie erven van de overleden heer [naam 4].
Tegen	AEGON Levensverzekering N.V., gevestigd te Den Haag, verder te noemen de verzekeraar
Aard uitspraak	Niet-Bindend advies
Uitkomst	Vordering afgewezen

Samenvatting

Levensverzekering. Verjaring. De consument vordert de uitbetaling van twee levensverzekeringen op naam van zijn overleden vader. Deze zijn volgens de consument niet uitgekeerd, omdat in de administratie van zijn overleden vader twee originele polissen zijn aangetroffen zonder vrijwaringsverklaringen. De verzekeraar stelt zich op het standpunt dat hij geen reden heeft om aan te nemen dat de polissen niet zijn uitgekeerd. Er is geen administratie meer bij de verzekeraar om dit te controleren en hij heeft geen reservering staan waaruit zou blijken dat er nog een bedrag open staat. Daarbij staan beide polisnummers op de lijst van afgevoerde polissen. Daarbovenop stelt de verzekeraar dat er sprake is van verjaring en heeft de vader van de consument niet tijdig geklaagd. De commissie beslist dat het beroep op verjaring slaagt en zij daarom niet aan een verdere inhoudelijke toetst toekomt. De klacht van de consument is ongegrond en de vorderingen van de consument worden afgewezen.

1. Procedure

1.1 De commissie beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen.

1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.3 De consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De inmiddels overleden vader van de consument, geboren op [datum] 1942, heeft in 1966 en 1967 twee levensverzekeringen afgesloten bij de 'De Olveh van 1879 U.A.' (verder: De Olveh) met hem als verzekerde. De portefeuille van De Olveh is op een gegeven moment naar de verzekeraar overgegaan.

2.2 Uit hoofde van de verzekering van 1966 was verzekerd:
(i) NLG 20.000,- uit te keren indien de verzekerde op 1 april 2008 nog in leven zou zijn,
(ii) NLG 30.000,- uit te keren indien de verzekerde voor 1 april 2008 zou zijn overleden en
(iii) NLG 2.000,- per jaar uit te keren ingaande op de dag van overlijden van de verzekerde en eindigend op 31 maart 1986.

2.3 Uit hoofde van de verzekering van 1967 was verzekerend een bedrag van NLG 100.000,- uit te keren:
(i) indien de verzekerde op 16 september 1997 nog in leven zou zijn of
(ii) onmiddellijk na het overlijden van de verzekerde (vóór 16 september 1997).

2.4 Na overlijden van de vader van de consument op [datum] 2022 hebben de consument en de mede-erfgenamen twee originele polissen aangetroffen in de administratie van de vader van de consument. In de administratie troffen zij geen vrijwaringsverklaringen aan. In maart 2023 heeft de consument de verzekeraar verzocht uit te zoeken of de kapitalen van de levensverzekeringen zijn uitgekeerd aan de vader van de consument. De verzekeraar heeft dit niet kunnen aantonen.

De klacht en vordering

2.5 De consument vordert van de verzekeraar in totaal € 54.453,63 aan onbetaald, dan wel niet uitgekeerd, kapitaal. Ook vordert de consument wettelijke rente over dit bedrag vanaf 16 juli 1997.

2.6 De consument stelt dat hij in bezit is van de twee originele levensverzekeringspolissen. Ook zijn in de administratie van zijn overleden vader geen vrijwaringsverklaringen aangetroffen. Daarnaast was de verzekering van 1967 verpand ten behoeve van hypothecaire zekerheid. Uit de afrekeningsnota van de hypotheek blijkt niet dat de kwijting is ingelost door de verzekering. Uit dit alles blijkt dat de verzekeringen nog niet zijn uitgekeerd.

2.7 De verjaring waarop de verzekeraar een beroep doet, is niet van toepassing. Door De Olveh is namelijk bij de rente spaarobligatie Zekerheidsfonds van 1969 verklaard dat het recht op uitbetaling pas verjaart dertig jaar na het aflossingstijdstip. Deze termijn is nog niet verstreken. Daarnaast is niet artikel 7:985 BW, waar de verzekeraar een beroep op doet, van toepassing.

Partijen zijn het erover eens dat er geen verzekeringsovereenkomst meer bestaat. Er is nu slechts sprake van een bancaire vordering. Van toepassing is daarom artikel 3:310 BW. Deze verjaringstermijn is eveneens niet verstreken.

2.8 Tot slot heeft de verzekeraar de vader van de consument niet benaderd over de vervaldata van de verzekeringen en de toekomende gelden. De vader van de consument was ten tijde van de expiratiedata niet verhuisd en daarmee dus vindbaar voor de verzekeraar.

Het verweer

2.9 De verzekeraar heeft de volgende verweren gevoerd.

2.10 De verzekerde, de overleden vader van de consument, was bij beide expiraties nog in leven en 55, dan wel 66 jaar oud. Er bestaat dan ook geen aanleiding dat de verzekerde niet meer op de hoogte was van de verzekeringen. De consument stelt dat zijn overleden vader niet is geïnformeerd over de expiratie. Voor de verzekeraar is het onduidelijk waarop dit is gebaseerd. Als er was gecorrespondeerd, dan was dit gericht aan de verzekerde en niet aan de consument. Er is geen reden om aan te nemen dan wel te veronderstellen dat er geen brieven zijn gestuurd of dat de kapitalen niet zijn uitgekeerd. Het in bezit zijn van de originele polis doet hier niets aan af. Dit bewijst alleen dat er een verzekering is afgesloten.

2.11 Op de verzekeraar rust daarnaast geen verplichting van deze verzekeringen nog stukken te bewaren. De bewaartermijn is voor beide verzekeringen verstreken op grond van artikel 2:10 BW. Ook staan beide verzekeringen op de lijst van afgevoerde polissen. En zijn er ten aanzien van deze verzekeringen geen gelden gereserveerd. Dit rechtvaardigt de conclusie dat de verzekeringen indertijd zijn uitgekeerd.

2.12 De vorderingen zijn bovendien verjaard op grond van artikel 7:985 BW. De verzekerde is overleden op [datum] 2022. De vorderingen uit hoofde van de verzekeringen zijn op 16 september 1997 en op 1 april 2008 opeisbaar geworden. De verzekeraar betwist dat bij voormelde verzekeringen een langere verjaringstermijn is bedongen en/of dat de verjaring van de vorderingen uit hoofde van voormelde verzekeringen tijdig is gestuit. Op 16 september 2002 respectievelijk op 1 april 2013 zijn de vorderingen verjaard. Voor het geval de vorderingen van de heer [naam 4] zouden kwalificeren als een rechtsvordering tot vergoeding van schade wijst de verzekeraar erop dat deze vordering overeenkomstig artikel 3:310 lid 1 BW eveneens is verjaard.

2.13 Tot slot doet de verzekeraar een beroep op artikel 6:89 BW. Zoals aangegeven is de verzekerde op [datum] 2022 is overleden. De verzekerde was bij beide verzekeringen de begunstigde van het verzekerd kapitaal bij leven. Dit betekent dat wanneer de verzekerde kapitalen om welke reden dan ook in 1997 respectievelijk 2008 niet aan de verzekerde waren uitgekeerd, het op de weg van de verzekerde lag om daarover bij de verzekeraar tijdig een klacht in te dienen.

De verzekeraar kan niet bevestigen of ontkennen of hij de verzekerde kapitalen aan de verzekerde heeft uitgekeerd en of de verzekerde met betrekking tot het al dan niet uitkeren van deze kapitalen bij de verzekeraar een klacht heeft ingediend. Daarom doet de verzekeraar een beroep op artikel 6:89 BW en is van oordeel dat de termijn waarbinnen geklaagd had moeten worden inmiddels ruimschoots is verstreken.

3. De beoordeling

Wat is de hoofdvraag?

3.1 Aan de orde is de vraag of de verzekeraar ertoe gehouden kan worden om aan de consument een bedrag van € 54.453,63 alsmede de wettelijke rente over dit bedrag vanaf 16 juli 1997 uit te keren.

3.2 Voordat het dossier nader inhoudelijk kan worden beoordeeld, moet eerst worden vastgesteld of de vordering is verjaard nu dit het meest verstrekkende inhoudelijke verweer van de verzekeraar is.

Zijn de vorderingen tot het doen van een uitkering op grond van de twee levensverzekeringen verjaard?

3.3 De commissie merkt allereerst op dat het te betreuren is dat de consument niet de gewenste duidelijkheid heeft gekregen ten aanzien van de uitkeringen uit de levens-verzekeringen van zijn overleden vader. Dit neemt niet weg dat sinds de einddatum van de verzekeringen en het indienen van de klacht bij Kifid ruim 15 respectievelijk 26 jaren zijn verstreken. De commissie kan zich – gezien het tijdsverloop – dan ook voorstellen dat de verzekeraar niet meer beschikt over het bewijs van het betalen van de verzekerde bedragen.

3.4 Daar komt bij dat de wettelijke bewaartermijn van zeven jaar[1] ruimschoots is verstreken. Ook als de commissie deze termijn laat ingaan op het moment dat de verzekeringen zijn geëxpireerd. De verzekeraar kan dan ook niet worden gehouden tot het overleggen van een vrijwaringsverklaring voor beide verzekeringen.

3.5 De verzekeraar doet daarbij een beroep op de verjaringsregeling. Hierbij verwijst de verzekeraar naar artikel 7:985 BW dat van toepassing is op levensverzekeringen. Op grond van dit artikel verjaart een rechtsvordering tot het doen van een uitkering door verloop van vijf jaar na de dag waarop die vordering opeisbaar is geworden. Dit artikel is vanaf 1 januari 2006 in werking getreden en kan in dit geval alleen getoetst worden op de verzekering afgesloten in 1966 met als expiratiedatum 1 april 2008. Bij het vaststellen of de verzekering, afgesloten in 1967 met als expiratiedatum 16 september 2002, is verjaard, moet worden getoetst aan artikel 3:307 BW.

[1] Zie artikel 2:10 lid 1 en 3 van het Burgerlijk Wetboek (BW)

Op grond van dit artikel verjaart een rechtsvordering tot nakoming van een verbintenis uit overeenkomst tot een geven of een doen door verloop van vijf jaren na de aanvang van de dag, volgende op die waarop de vordering opeisbaar is geworden. De commissie is van oordeel dat deze wettelijke bepalingen in het onderhavige geval van toepassing zijn nu het gaat om twee vorderingen tot het doen van een uitkering. Voor beide kan nog worden opgemerkt dat na de expiratie van de verzekering de vordering niet verandert – anders dan de consument betoogt – naar een op zichzelf staande bancaire vordering. Er blijft sprake van een vordering tot het doen van een uitkering.

3.6 De vordering uit de levensverzekering van de overleden vader van de consument afgesloten in mei 1966 was op 1 april 2008 opeisbaar geworden. Op 1 april 2013 is de vordering op grond van artikel 7:985 BW verjaard.

3.7 De vordering uit de levensverzekering van wijlen vader van de consument afgesloten in oktober 1967 was op 16 september 1997 opeisbaar geworden. Op 16 september 2002 is deze vordering op grond van artikel 3:307 BW verjaard.

3.8 Omdat niet is komen vast te staan dat er een langere termijn voor de opeisbaarheid van de rechtsvordering is bedongen of dat de verjaring is gestuit, slaagt het beroep op verjaring. Op het moment dat de consument in 2023 de verzekeraar verzocht de kapitalen uit te keren waren beide vorderingen al verjaard. Van een rechtens afdwingbare vordering aan de zijde van de consument op de verzekeraar is dan ook geen sprake meer.

Conclusie

3.9 De conclusie is dat de verzekeraar niet kan worden gehouden aan te tonen dat hij de verzekerde kapitalen daadwerkelijk heeft uitbetaald. Ook zijn de vorderingen verjaard, zodat van rechtens afdwingbare vorderingen aan de zijde van de consument geen sprake meer is. De commissie komt daarmee niet meer toe aan de behandeling van de overige inhoudelijke argumenten. De commissie oordeelt dat de klacht van de consument ongegrond is en wijst de vorderingen van de consument af.

4. De beslissing

De commissie wijst de vorderingen af.

Deze uitspraak is niet-bindend. Tegen deze uitspraak staat geen beroep open bij de Commissie van Beroep Kifid. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 april 2022, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl